

Egy ember
JIM ELLIOT
Isten tervéért

misszionáriusoknak nem volt nyoma. A következő napokban nagy keresés indult gyalogos és légi úton. Végül az öt fiatal misszionárius holttestét a Curaray-folyóban találták meg. Halálukat lándzsadöfések okozták. Január 13-án Pálmarton temették el őket közös sírba.

A hír és a fényképük bejárta a világot (*Life Magazin*, január 30., fotóriporter a magyar származású Cornell Capa). Roger Youderian [rodzser júdirájen] 32 éves, Pete

Fleming 27 éves, Jim Elliot 27 éves, Nate Saint 32 éves, Ed McCully pedig 28 éves volt. A tragédia százakat ébresztett fel, akik életüket ezután Isten szolgálatába állították, vagy imádkozni kezdtek az özvegyekért és gyermekeikért, ill. az aukákért.

Az özvegyek tudták, hogy férjeik már jóval előbb feltétel nélkül odaszánták magukat Isten akaratának a teljesítésére. Ahogy a Bibliában is áll: „*Valaki pedig elveszti az ő életét én érettem és az evangéliumért, az megtalálja azt*” (Márk 8,35 – Károli ford.). Békés lelkületük gyermekeiknek is segített megérteni, hogy Isten terve ment végbe.

A bosszúállás fel sem merült. A missziós pilóták továbbra is dobtak le ajándékokat az aukáknak. Betty szomorú és magányos volt, de visszatért Shandiába a kecsuák közé 10 hónapos kislányával, Valerie-vel. Végezte missziós munkáját, és várta Isten útmutatását. Közben Dayuma, az auka lány elfogadta az Úr Jézust Megváltójának.

Két auka asszony, Mintaka és Mankamu ellátogatott egy kecsua faluba a Curaray-folyó mellett. Mintaka volt az az idősebb asszony, aki találkozott az öt misszionáriussal Pálmarton. Amikor Betty megtudta, felkereste őket. Később az asszonyok Shandiába költöztek egy időre, és Betty elkezdte tanulni a nyelvüket. Majd az auka asszonyok Dayumával együtt visszatértek népükhöz. Heteken át beszéltek nekik a kedves idegenekről és arról, hogy az aukák bűnt követtek el, amikor megölték a misszionáriusokat. Végül az auka falu meghívta Bettyt és Rachel Saintet, Nate nővérét, aki Dayumától tanulta már egy ideje a nyelvüket.

Betty több újabb auka kegyetlenkedésről tudott, mégis úgy döntött, elfogadja a meghívást. 1958 októberében érkeztek meg Rachellel, a hároméves Valerie-vel és kecsua kísérőikkel. Az aukák barátságosak voltak, házakat építettek nekik, megosztották velük élelmüket. Azt mondták, emberevőknek gondolták az öt fehér férfit, azért gyilkolták le őket. Az egyik gyilkos Dayuma fivére volt. Elisabeth később visszatért a kecsuák közé, majd 1963-ban az USA-ba. Rachel 1976-ig az aukák között élt. A Biblia nagy részét lefordította. Sok auka jutott hitre Jézus Krisztusban. Kevesebbet háborúskodtak, és a véres veszekedések nemsokára teljesen megszűntek. A lefordított, kinyomtatott Újszövetséget 1992-ben ünnepélyesen adták át a keresztyénné lett auka/huaorani indiánoknak. Köztük volt három férfi is, akik részt vettek a gyilkosságban. Bűneikre bocsánatot kaptak, mert Jézus a kereszten az ő büntetésüket is Magára vállalta.

Elisabeth Elliot megírta férje és társai történetét (Győztesen a gyöngykapun át), és emellett sok más keresztyén könyv szerzője, egyetemi tanár és keresztyén rádiós program vezetője is volt. Valerie-nek és lelkipásztor férjének nyolc gyermekük született. Elisabeth 2015 júniusában, 88 évesen halt meg.

Tamás Szilvia